Белыя анёлкі

сл. Валянціны Драбышэўскай | **муз. Валянціна Каваліва**
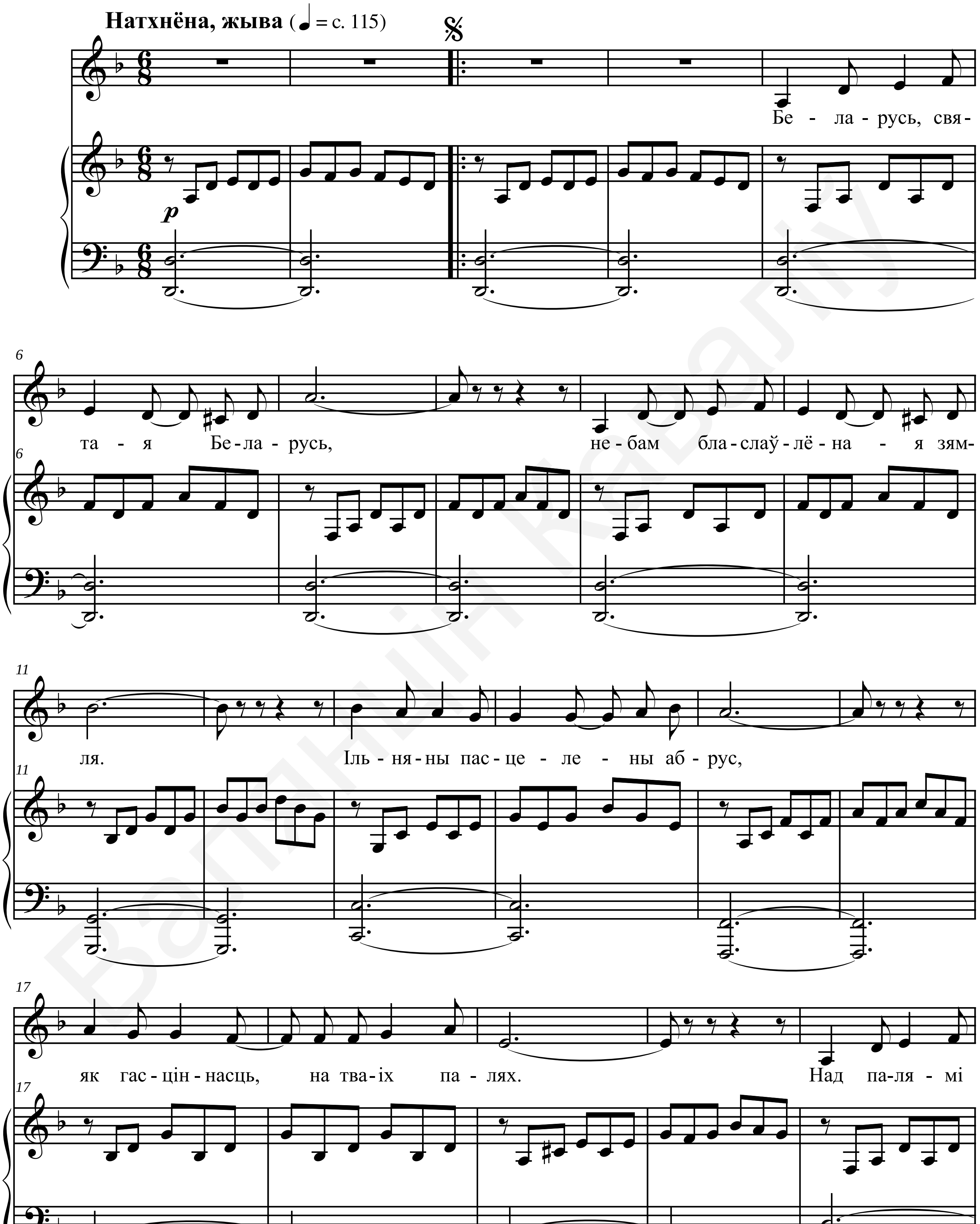
© Валянцін Каваліў
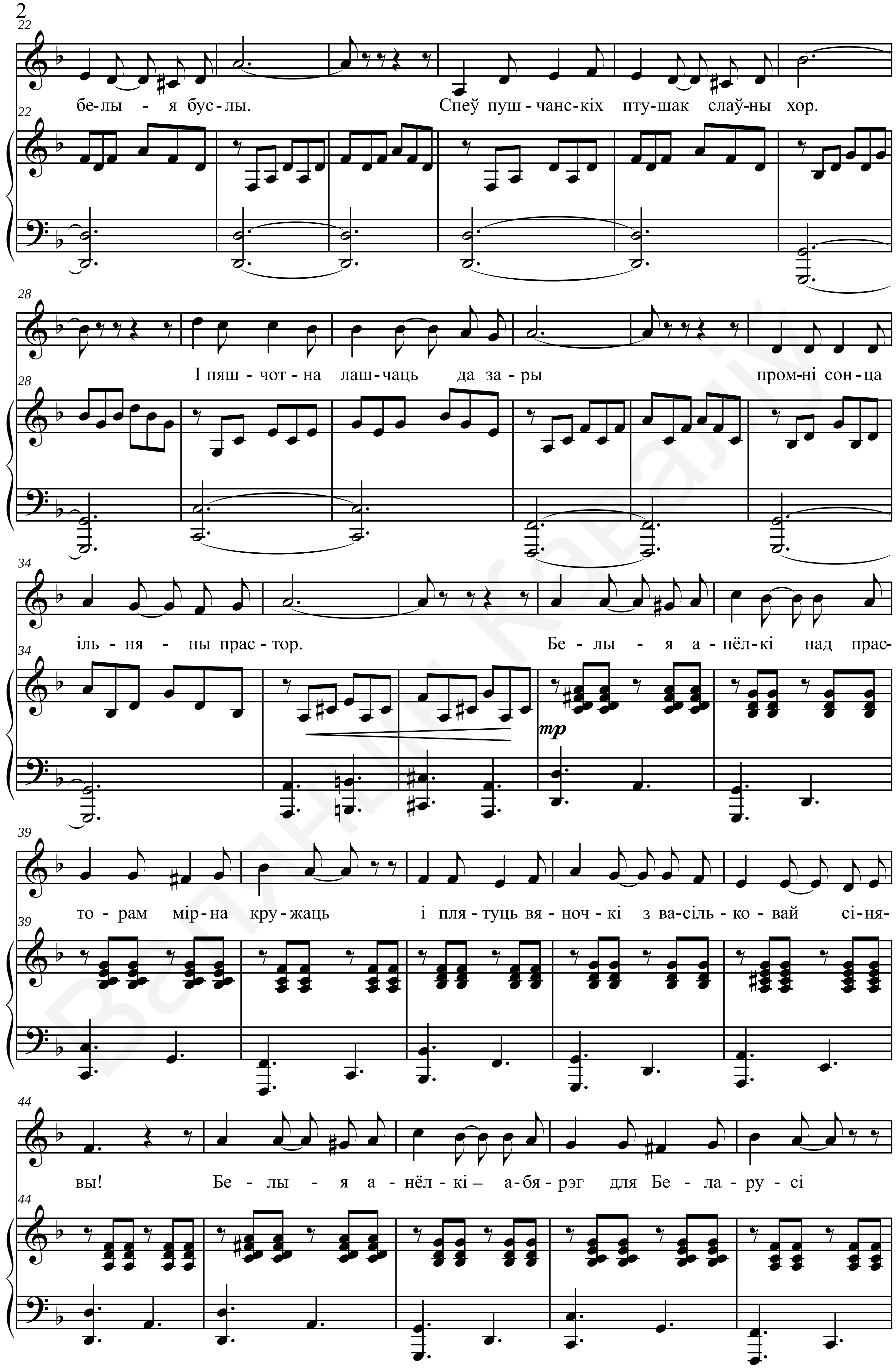
бе-лы - я бус-лы. Спеў пуш-чанс-кіх пту-шак слаў-ны хор.
І пяш-чот-на лаш-чаць да за-ры пром-ні сон-ца
іль-ня - ны прас-тор. Бе-лы - я а-нёл-кі над прас-
то-рам мір-на кру-жаць і пля-туць вя-ноч-кі з ва-сіль-ко-вай сі-ня-
вы! Бе-лы - я а-нёл-кі – а-бя-рэг для Бе-ла-ру-сі
mp
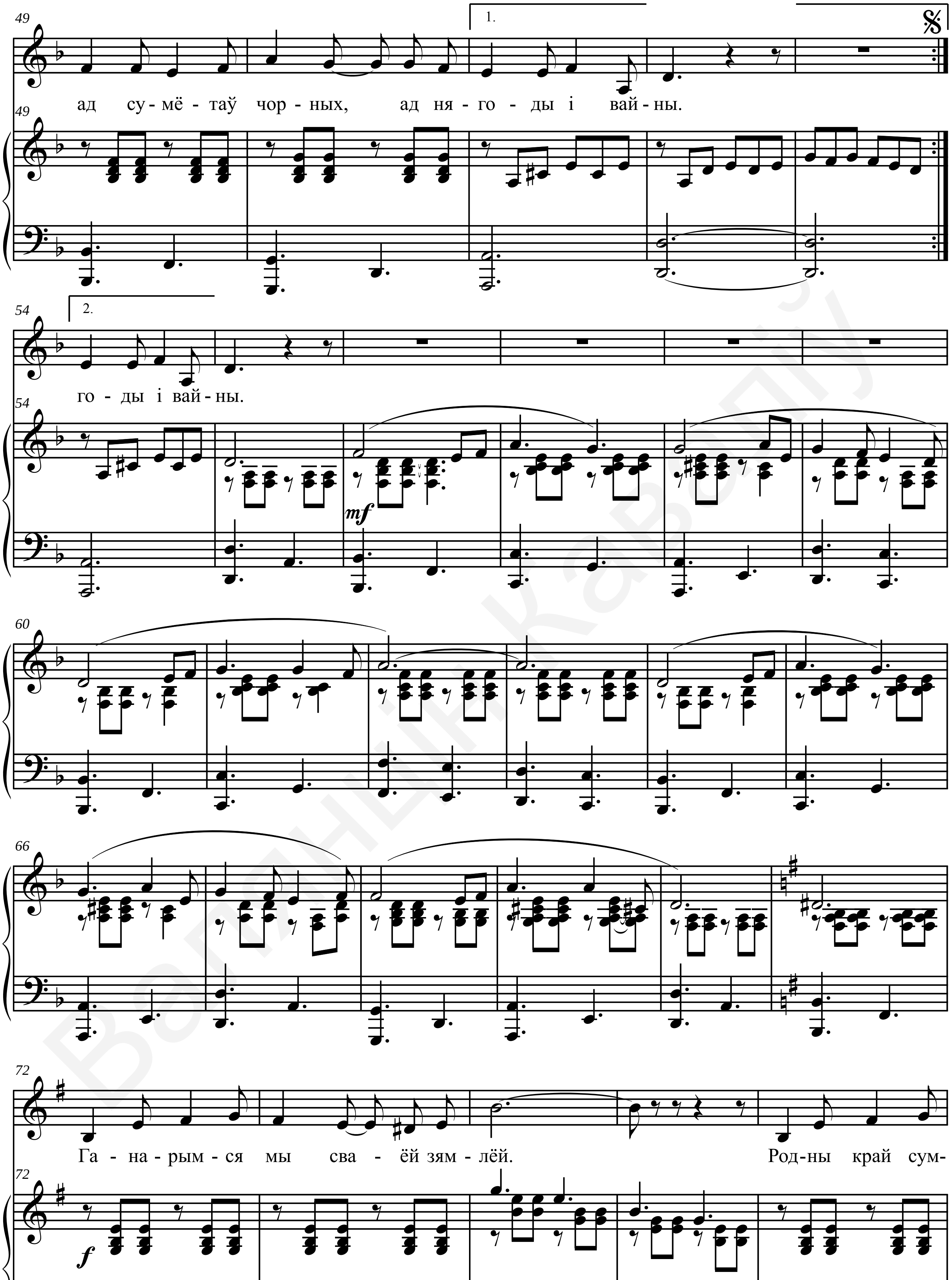
49
1.
ад су - мё - таў чор - ных, ад ня - го - ды і вай - ны.
54
2.
го - ды і вай - ны.
mf
60
66
72
f
Га - на - рым - ся мы сва - ёй зям - лёй. Род - ны край сум -
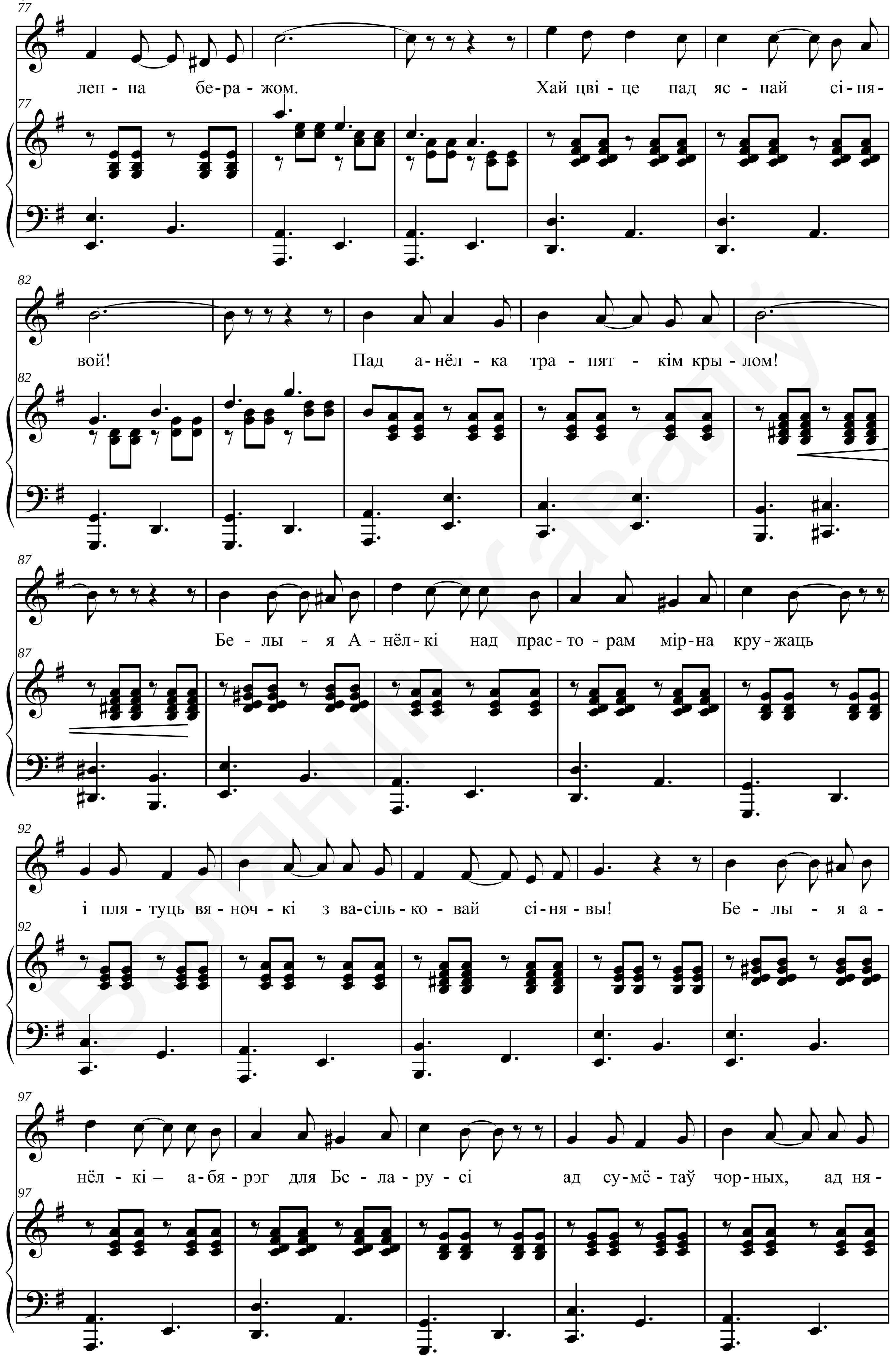
77
лен - на бе-ра - жом. Хай цві - це пад яс - най сі - ня-
82
вой! Пад а - нёл - ка тра - пят - кім кры - лом!
87
Бе - лы - я А - нёл - кі над прас - то - рам мір - на кру - жаць
92
і пля - туць вя - ноч - кі з ва - сіль - ко - вай сі - ня - вы! Бе - лы - я а -
97
нёл - кі – а - бя - рэг для Бе - ла - ру - сі ад су - мё - таў чор - ных, ад ня -
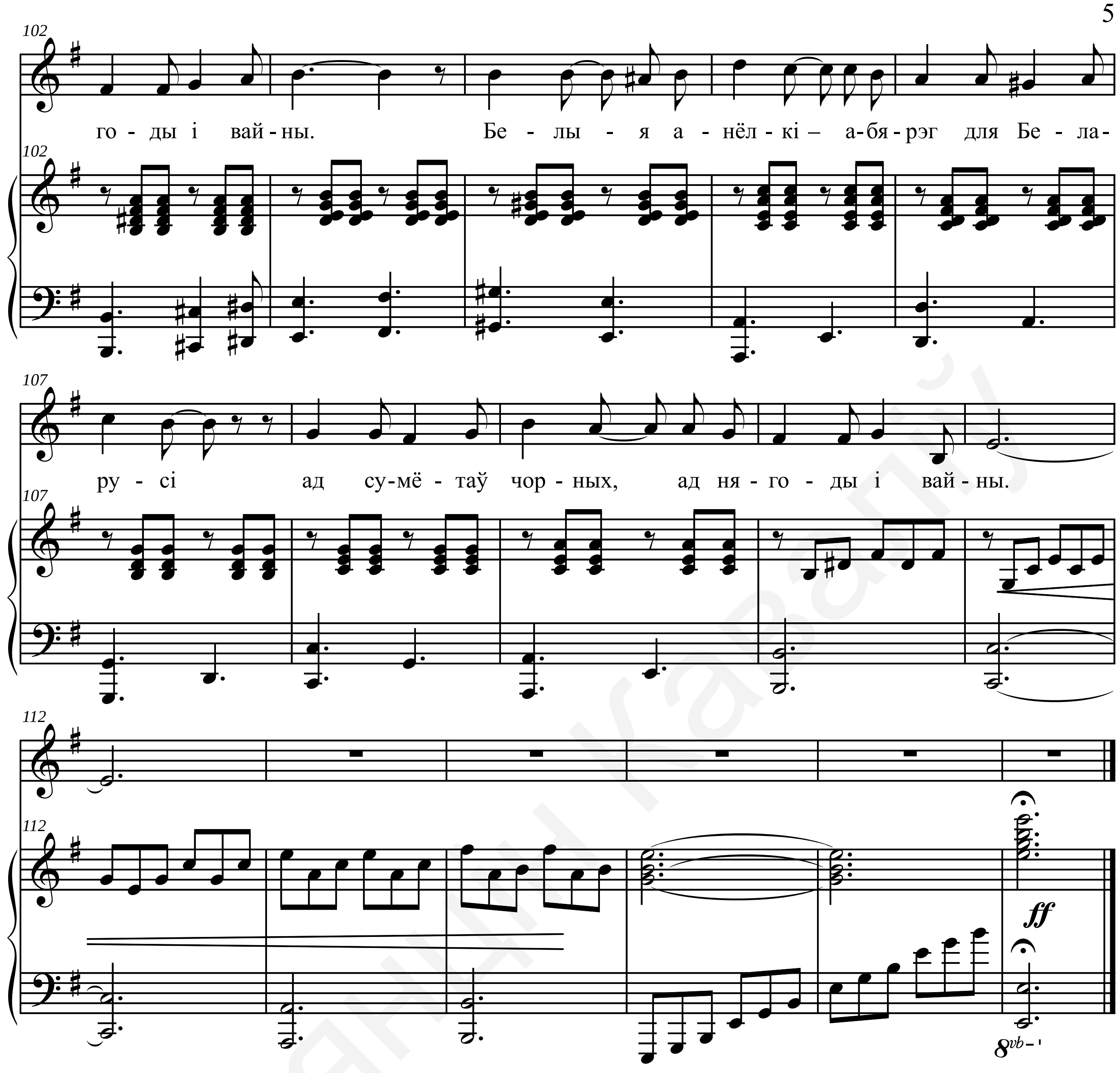
Беларусь, святая Беларусь,
Небам баслаўлёная зямля.
Ільняны пасцелены абрус,
Як гасціннасць, на тваіх палях.

Над палямі — белыя буслы.
Спеў пушчанскіх птушак — слаўны хор.
І пяшчотна лашчаць да зары
Промні сонца ільняны прастор.

Прыпеў:
Белыя анёлкі над прасторам мірна кружаць
І плятуць вяночкі з васільковай сінявы!
Белыя анёлкі — абярэг для Беларусі
Ад сумётаў чорных, ад нягоды і вайны.

У нябыт ніхто не адышоў:
Кожны трэці ў памяці жыве.
З тых балючых, жудасных часоў
Звон Хатынскі над зямлёй плыве.

Мужнасць продкаў — мудры запавет:
За Радзіму ўсёй душой стаяць.
Залаціцца сонечны сусвет,
Бо героі з вышыні глядзяць.

Прыпеў.

Ганарымся мы сваёй зямлёй. Родны
край сумленна беражом. Хай цвіце
пад яснай сінявой!
Пад анёлка трапяткім крылом!

Прыпеў.

Валянцін Каваль